

sonale, schweiziske Myndigheder og Offentligheden. Der holdtes Taler af Generalsekretæren, Forsamlingens og Raadets Formænd og af den schweiziske Forbundspræsident.

Det, der iaar prægede Generaldebatten, var de Erklæringer, der afgaves vedrørende den fakultative Bestemmelse og Generalakten, Nødvendigheden af at naa til positive Resultater i Afrustningssagen og de forskellige Udtalelser angaaende et nøjere Samarbejde mellem de europæiske Stater paa det økonomiske Omraade, Tanker, der tager deres Udspring fra den franske Udenrigsminister *Briands* Udtalelser om europæisk Samvirken, hvorom han under mere private

Former fik Lejlighed til under Opholdet i Genève at give de europæiske Delegationer nærmere Meddelelse. Der var fra alle Sider Enighed om, at denne Forsamling var præget af større Liv og Bevægelighed end de foregaaende. Hertil bidrog naturligvis meget de Forventninger, som i vide Kredse var skabt ved Regeringsskiftet i England. Men ogsaa Tanken om, at dette var den 10. Forsamling, blev ved adskillige Lejligheder fremdraget som Begrundelse for, at der nu kunde stilles større Fordringer om Udvikling og Fremskridt. Forsamlingen af 1929 tør saaledes regnes blandt dem, der har betydet en virkelig Fremgang for Folkeforbundet.

Afrustningsspørgsmaalet.

Forsamlingens 3. Udvalg behandlede det af det forberedende Udvalg siden sidste Forsamling udførte Arbejde. En Oversigt over dette sidste Udvalgs Arbejde fra dets Oprettelse i 1925 og til Dato findes i Bilag 3. Sp. 3823.

Forhandlingerne indlededes af Lord *Cecil*, der paa den britiske Delegations Vegne stillede Forslag om, at det forberedende Udvalg snarest skulde afslutte sit Arbejde, og at det skulde fuldende Udarbejdelsen af Udkastet til Afrustningskonventionen efter følgende Principper:

- 1) Anvendelse af de samme Principper ved Indskrænkning og Begrænsning af Personellet og Materiellet ved land-, sø- og luftmilitære Styrker;
- 2) Begrænsning af Styrkernes Størrelse ved Begrænsning enten af Antallet eller Uddannelsesstiden eller begge Dele;
- 3) Begrænsning af Materiellet enten direkte ved Opregning eller indirekte gennem Budgettet eller paa begge Maader;

- 4) Anerkendelse af en kompetent international Myndighed, der skulde overvaage og give Beretning om Konventionens Udførelse.

I Tilslutning til dette Forslag udtalte han, at Afrustning er den eneste positive Sikkerhed mod en ny Krig, den er Fredens Hovedhjørnesten. Han underkastede det forberedende Udvalgs Arbejde en skarp Kritik. I to Aar var der næsten ingen Fremskridt sket, og det var nødvendigt, at Forsamlingen gav Udvalget ikke Direktiver, det skulde følge, men en Opfordring til paany at overveje de Spørgsmaal, hvor Resultaterne ikke var tilfredsstillende. Der var nu Udsigt til en Flaadenedrustning, som først fik sin rette Betydning, naar den efterfulgtes af en tilsvarende Nedgang af de land- og luftmilitære Rustninger. Det var nødvendigt at begrænse Landstyrkerne i Tal eller Uddannelsesstid eller paa begge Maader, det var absolut nødvendigt at sætte faste Grænser for al Slags Krigsmateriel, og det var ogsaa nødvendigt at skabe en vir-